

DOM

Afsagt den 6. marts 2018 i sag nr. BS 2-792/2016:

Part 1

Adresse 1

9900 Frederikshavn
mod

Part A ApS

Adresse 2

8500 Grenaa

Sagens baggrund og parternes påstande

Den 4. august 2014 kom sagsøgeren, **Part 1**, til skade i forbindelse med sit arbejde på havnen i Strandby, hvor han af sagsøgte, **Part A ApS**, var ansat til at rengøre og klargøre pumpeudstyr på kajen samt betjene pumpen under losning af fisk fra en kutter, der lå i havnen. Han pådrog sig en anoksisk hjerneskade. Skaden opstod, da **Part 1** i forbindelse med sit arbejde med betjening af pumpen hoppede ned i fiskekutterens lastrum for at redde 2 nødstedte fiskere. Her blev han selv forgiftet med svovlbrinte og ammoniak og lå ca. ½ time i lastrummet, før han blev reddet ud.

Under denne sag, der er anlagt den 14. juli 2016, har **Part 1** efter sin endelige påstand påstået **Part A ApS** dømt til at være erstatningsansvarlig for den skade, **Part 1** pådrog sig den 4. august 2014 og betale sagsøger godtgørelse for svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste i alt 355.433,96 kr. med rente af 234.014,91 kr. fra 14. juli 2016 til betaling sker, og af 121.419,05 kr. fra den 24. juni 2017 til betaling sker efter erstatningsansvarslovens § 16.

Påstanden er opgjort således:

Svie og smerte	45.410,00 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste	<u>310.023,96 kr.</u>
I alt	<u>355.433,96 kr.</u>

Part A ApS har principalt påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det påstævnte.

Part A ApS bestrider at være erstatningsansvarlig for den indtrufne skade. Såfremt retten finder, at **Part A ApS** har handlet ansvarspådragende, har **Part A ApS** gjort gældende,

at erstatningen skal bortfalde eller væsentligt nedsættes under hensyn til, at **Part 1** har udvist egen skyld.

Part A ApS har ikke bestridt opgørelsen af **Part 1's** krav beløbsmæssigt.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

I forbindelse med ulykken den 4. august 2014 på Strandby Havn blev Arbejdstilsynet og politiet involveret.

Arbejdstilsynet udstedte i forhold til **Part A ApS** det påbud, der fremgår af bilag 5. **Part A ApS** afgav den 11. august 2014 følgende tilbagemelding om efterkommelse af strakspåbuddet:

"Beskriv, hvordan påbuddet er efterkommet:

Det er efterkommet på den vis at det er blevet påbudt manden på kajen at bære H2S måler, samt igen gjort opm. på at vedkommende ikke må gå i lastrum."

Da **Part 1** var indlagt på hospital, var det ikke muligt at få en udtalelse fra ham i forbindelse med Arbejdstilsynets behandling af sagen.

Der har ikke været rejst tiltale imod **Part A ApS** i anledning af sagen.

Parterne er enige om, at det ved sagens afgørelse kan lægges til grund, at **Part 1** kun var instrueret i arbejdet med betjening af pumpen på kajen.

Arbejdstilsynet meddelte også et påbud til **Kutter**. Påbuddet er fremlagt som bilag D.

Parterne er enige om, at **Part 1** alene var ansat til at betjene pumpeudstyret på kajen, og at han ikke var ansat til at foretage opgaver på fiskekutteren.

Forklaringer

Part 1 har forklaret, at han nu er 28 år. Han var 24 år, da han kom til skade. Han bor nu i Frederikshavn sammen med sin samlever, med hvem han har 2 børn på henholdsvis 1 år og 4 år. Han er tilkendt førtidspension på grund af de vanskeligheder, han har fået efter ulykken. På ulykkestidspunktet var han i gang med en uddannelse som industrislagter på Danish Crown. Det havde han valgt, fordi han godt kan lide hårdt arbejde. Han var lovet an-

sættelse på Danish Crown, når han var færdiguddannet. Arbejdet hos **Part A ApS** var et bijob, og han havde været ansat der i 4 uger, da ulykken skete. Han tog arbejdet for at tjene penge for at spare sammen til et hus. Han blev tilbudt arbejdet via direktør **Vidne 1's** søn, **P1**, som han kendte. Han er fra Brønderslev og har ikke haft sin barndom og ungdom i et havnemiljø. **P1** skulle stoppe med arbejdet, så det var **P1's** job, han kunne overtage. Han var med **P1** deroppe en gang. På ulykkestidspunktet havde han næsten været deroppe hver aften. Han skulle komme, når der var fisk. Det var **P2**, der instruerede ham i arbejdet. Han talte med **P2** den første uge. **P2** var der ikke så tit. **P2** kørte lastbil. **P2** lavede alt. Hans opgave var at betjene pumpen. På pumpen var der en slange, og han skulle række slangen over til folkene på kutteren. Folkene på kutteren stak slangen ned i lastrummet, og han betjente pumpen, så fangsten kunne pumpes op og over i en lastbil. Han holdt øje med, om pumpen kørte. Han havde fået at vide, at han skulle lukke for pumpen, hvis der opstod et problem. Det var ikke et svært arbejde at betjene pumpen, men der var meget at huske. Når man først havde fået styr på det, var det let. Han var aflønnet på timebasis. Han havde ikke noget forudgående kendskab til, hvordan ting foregår i en industrihavn. Han havde én gang været med **P1** på arbejde og set, hvordan **P1** gjorde. De havde ikke talt om noget i forhold til sikkerhed i forbindelse med arbejdet. Han havde aldrig hørt om, at der kunne være problemer med, at fisk afgav gas. Han var heller ikke blevet advaret om, at det kunne være farligt. Det var slet ikke noget, de havde talt om. Han var ikke blevet instrueret i, hvor han skulle opholde sig i forbindelse med sit arbejde. Han havde ikke fået at vide, at han kun måtte blive på kajen. Han var kun blevet instrueret i, hvordan han skulle betjene og rengøre pumpen. Han ved ikke, hvad en H2S måler er. Sådant havde han ikke fået forevist. Han havde heller ikke fået forevist åndedrætsværn. Det var der heller ikke brug for på kajkanten, hvor der var frisk luft. Han havde ikke udført arbejdsopgaver, hvor han skulle gå ned i kutterens lastrum.

Person 1 (P1)

Person 2 (P2)

På ulykkestidspunktet stod han på kajen, og **P3** stod på kutterens dæk. **P3** råbte, at han skulle skaffe hjælp. Han løb hen til **Vidne 2 (V2)**, der sad i lastbilen, og bad ham tilkalde hjælp. Han gik selv tilbage til kutteren. Han vidste ikke, hvorfor **P3** råbte om hjælp, og det sagde **P3** ikke, men han kunne se på **P3**, at det var alvorligt. Lastbilen holdt lige ved siden af kutteren. Han kan ikke huske, om **V2** sagde til ham, at det kunne være farligt at hoppe derned. Han kunne ikke se **Person 4**, og da han havde talt med **V2**, kunne han heller ikke se **P3**. **P3** var hoppet ned i lasten. Han tror, han kunne se **P3** i lastrummet, men han kan ikke helt huske det. Han kan kun huske det "lidt". Han overvejede ikke, at det kunne være farligt for ham at hoppe derned. Det hele gik så hurtigt, og han tænkte, at han ville redde **P3**. Han har ikke før i dag set **Vidne 1**. De har talt sammen i telefon. De har ikke talt om, hvordan han skulle udføre sit arbejde. Det var **P2**, han talte med om det. Han har talt med **Vidne 1** om, hvornår han skulle komme på arbejde.

Person 3 (P3)

Vidne 1 har forklaret, at han er direktør for Part A ApS. Firmaet har eksisteret siden 1981 og lever af at købe fisk over hele verden. De sørger for opløsning og videreforarbejdning af fiskene. Omsætningen er i dag 7 - 800 mil. kr. om året. De køber fisk over hele verden, herunder også i Danmark, blandt andet i Strandby. Virksomheden har ikke noget med selve fiskeriet at gøre. De opkøber kun lasten og tager dem op i de havne, hvor de hører hjemme. Der er forskel på havne. Der er havne, hvor der kommer gamle fisk ind. Der er personale, der er uddannet i at optage sådanne fisk. Der er også mange havne, hvor det er fiskerne selv, der tager fiskene op, og hvor Part A ApS så bare passer pumperne på kajen og sørger for transport af fiskene.

For at gå ned i lastrummet, skal man være uddannet lastoptager eller røgdykker på grund af risiko for udvikling af gasser. Man har en H2S måler om halsen. Den koster ca. 3.000 kr. H2S måleren afgiver alarm, hvis der er fare med gas. Først aktiveres en alarm, der bipper. Den kan nulstilles. Næste niveau på alarmeren er en hyletone, og den kan ikke nulstilles. Når den går i gang, skal man forlade lastrummet. På det tidspunkt er der ingen fare for folkene, men de skal forlade lastrummet. H2S måleren anvender de alle de steder, hvor de har lastoptagere ansat og er ombord på bådene. På Strandby Havn er det fiskerne selv, der tager lasten op. Strandby Havn er en ganske lille havn, hvor der er 3,5 m dybt. Kun ganske små skibe kan komme ind der. Til sammenligning er havnen i Grenaa 12 m dyb. Karakteristisk for fiskeriet fra Strandby Havn er, at der er tale om dagsfiskeri. Fiskerne sejler ud ved solopgang og hjem ved solnedgang kun en time fra havnen. Det betyder, at de altid har friske fisk. Af en eller anden grund, var der noget galt her, og det har de aldrig oplevet, hverken før eller siden. Når der fiskes og losses hver dag, kan fiskene ikke nå at blive gammel. Udviklingen af gasser kræver, at fiskene er gået i forrådnelse. Det tager vel nogen tid. De samarbejder også med både, der er ude i 10 - 12 dage, uden at det sker. Det har ingen betydning i forhold til den instruktion, pumpemanden har fået, om der er tale om dagsfiskeri eller fiskeri, hvor kutterne har været ude længere.

Pumpemandens opgave er at sætte vand på pumpeanlæggene, og udlevere slangerne til fiskerne, som fører slangerne i lastrummet. Når lasten fra alle både er oplodset, skal pumpemanden gøre anlægget rent, så det er klar til at blive brugt igen. Pumpemandens opgave er kun på kajen, og det er det, han er instrueret i at udføre. Det er ikke svært at lære at betjene anlægget. Det, der foregår om bord, er udelukkende fiskernes ansvar. De har i mange år haft aftaler om køb af industrifisk fra den i sagen omhandlede kutter. Der havde aldrig tidligere været problemer med den kutter. Også dagen før havde de købt fisk fra kutteren. Det var bedste kvalitet, som var kørt til anvendelse som minkfoder.

Efter ulykken blev båden plomberet af politi/beredskab. Da den var frigivet, skulle båden tømmes. Part A ApS er et af de få firmaer i Danmark, der er uddannet til og har ret til at udføre den type arbejde. Han

deltog selv i oprydningen og var nede i lasten. De var 4 mand. De var iført fuldt iltudstyr, masker og iltflasker, havde reserveflasker med, havde sele på og en kran havde fat i ham. Det er et stort arrangement, men det er det, man gør, når en last er afvist. På ulykkestidspunktet havde kutteren fisket sild og brisling. I forbindelse med tømningen af lastrummet fandt de noget foruroligende i form af en del tobis i lastrummet. Tobis har kutteren ikke fisket i en måned. Det vil sige, at der må have været manglende rengøring, og der har muligvis ligget en bunke fisk et sted, og i det øjeblik, man spuler hul på en gammel fisk, kan gasserne komme. Det er deres formodning, at det er sådan, at ulykken er sket. De måtte pille hele lasten ned. Alt var sort af svovlbrinte.

Han kan ikke eksakt huske, hvad han drøftede med arbejdstilsynet. Tilbage-meldingen på strakspåbuddet blev, at også pumpemanden blev forsynet med H2S måler. H2S målerens funktion er at måle koncentrationen af svovlbrinte. Er det pumpemanden, der har den på, måler den koncentrationen af svovlbrinte oppe på kajen. Der findes jo ingen koncentration, fordi det er ude i det fri. Det giver kun mening at have en H2S måler på, hvis man skal være i lastrummet. En alarm ville derfor ikke have haft nogen betydning, såfremt **Part 1** havde haft den på på ulykkestidspunktet. Alarmen ville først være aktiveret, efter han var hoppet ned i lastrummet. Så galt som det var den dag, havde det nok allerede været for sent. Fiskene var uegnet til noget som helst og blev kørt på Kommunekemi. Et åndedrætsværn ville ikke have hjulpet noget. Man skal jo have ilt, så det er fuldt udstyr. Man skal være uddannet røgdykker for at bruge det. Det er kun dem selv i *****, der uddannet til det.

* = Part A ApS

Det er rigtigt, at han ikke har mødt **Part 1** før i dag, men de har talt sammen i telefonen om, hvornår **Part 1** skulle komme på arbejde, som **Part 1** har forklaret. Det er rigtigt, at det er hans søn, **P1**, der havde etableret kontakten til **Part 1**. Han har ikke selv instrueret **Part 1** i arbejdets udførelse. Det gør folkene på kajen. Efter ulykken er der H2S målere til rådighed også for pumpemanden, som skal have den på. Efter ulykken er der fra skibstilsynet stillet krav om, at alle skibe med fiskelicens nr. 99 skal have H2S målere om bord. Det var der ikke et krav om inden ulykken. Selvom det ikke giver mening, at pumpemanden på kajen skal have en H2S måler, valgte virksomheden at efterkomme arbejdstilsynets holdning til det. I den konkrete kutter var der 2 m til bunden af lastrummet. I det øjeblik, man springer ud, lander man på bunden. Derfor tror han ikke, at en H2S måler ville have reddet nogen den dag. Der er en lige trappe ned, men det tager 3 sekunder at rende til bunden af kutteren. Trappetrinene er inde i væggen. Han kan ikke svare på, hvordan H2S måleren ville have givet udslag, hvis **Part 1** havde haft den på og var gået ned ad trappen den dag. Man må gå ud fra, at den ville have givet udslag.

P1 og **P2** har instrueret **Part 1**. Det er de kompetente til. **P1** startede med at fiske som 16-årig og har været på kajen nu i 15 år. Han er også uddannet lastmand og røgdykker og alt muligt andet. **P2** har været

i virksomheden i 20 år og passer kajerne rundt omkring, hvor han også kommer med sin lastbil. P2 er deres øje udadtil. Han kommer frem til de små havne som Strandby og ser, at alting er, som det skal være. Har manden på kajen noget, han skal have hjælp til, står P2 for det.

V2 har forklaret, at han i august 2014 var ansat ved Virksomhed, hvilket han ikke længere er. Han er uddannet mekaniker og havde i august 2014 arbejdet på værkstedet som mekaniker i 6 år på Virksomhedens værksted. Han kørte også lidt afløser en gang imellem, og det var derfor, at han var på havnen i Strandby på ulykkestidspunktet den 4. august 2014. Han skulle hente fisk. Mens han ventede på, at båden kom ind, talte han lidt med Part 1. Da båden kom, gik de i gang med at pumpe. Han satte sig ind i lastbilen. Han vil anslå, at det plejer at tage 15 - 20 minutter at losse.

Pludselig kom Part 1 løbende hen til ham, flåede døren op og sagde, at de var nødt til at skulle gøre noget. Part 1 stod med sin telefon i hånden og havde vist været i kontakt med alarmcentralen. Han gik ud af lastbilen og gik efter Part 1. Part 1 sagde, at de var nødt til at skulle ombord på båden, fordi der lå 2 mand nede i lasten. Han gik hen og kiggede ned i lasten, hvor han tydeligt kunne se, at der lå 2 regnfrakker. De lå helt nede i fiskene, så kun lige ryggen stak op. Han er af Virksomheden blevet "præget om", at han ikke måtte nærme sig sådan nogle ting, og at det ikke var deres opgave. Virksomheden havde også nogle tanke på Hirtshals Havn, som nogle gange skulle renses, og han vidste, at han ikke skulle derind, uden at der var noget sikkerhed. Han kunne ikke se, om de var døde eller i livsfare, men det var tydeligt, at der var noget galt, fordi han ikke kunne se deres ansigter.

Part 1 råbte, at de var nødt til at gøre noget. Han sagde til Part 1, at de altså ikke skulle derned, og inden han næsten nåede at få det sagt, var Part 1 hoppet ned i lasten. Han tog ikke trappen, han hoppede. Part 1 fik fat i den ene, som han fik vendt om, og han kunne høre, at den pågældende bare rallede. Han kunne se, at Part 1 blev mere og mere slap og til sidst mistede bevidstheden. Det gik faktisk rimelig hurtigt. Lige i situationen kravlede han selv 3 skridt ned ad trappen, hvor det lykkedes ham at få fat i kraven på Part 1's t-shirt for at prøve at rykke Part 1 op, men derved blev hans t-shirt rykket i stykker. Han tænkte så, at han selv måtte op. Han fik også ringet til alarmcentralen, men de var på vej. Han kunne høre dem ude i det fjerne. De kørte først forkert, så han måtte løbe efter dem. Han blev selv trukket væk fra kutteren, blev lagt i en ambulance og fik ilt, fordi han sagde, at han havde været i nærheden af det. Han nåede ikke selv at føle sig påvirket, da han forsøgte at trække Part 1 op, men han tænkte, at der skulle han ikke ned.

Som chauffør havde han ikke nogen opgaver med løsningen, og chaufførerne imellem var klar over, at de ikke havde noget at gøre på på bådene. Det var nok også lige så meget hans mavefornemmelse, som sagde ham, at der var noget galt. Det faldt ham ind, at der kunne være noget med gas eller ilt-

mangel, fordi **Virksomheden** havde nogle tanke med fiskeolie og sådan noget, og han vidste derfra, at man ikke skulle gå ind, medmindre sikkerheden var i orden. Han har ikke været fisker, men det er noget, de er blevet fortalt flere gange på **Virksomheden**. Det var i forbindelse med arbejdet med rengøring af tanke på Hirtshals Havn, han var instrueret om, at man skulle være sikker på, at der var frisk luft til stede. Han kan ikke præcis huske, om **Part 1** sagde, at der lå 2 mand i lasten, men han sagde, at de var nødt til at skulle derhen.

Parternes synspunkter

Parterne har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokumenterne.

Sagsøgeren har til støtte for den nedlagte påstand gjort gældende:

- at: sagsøger hos sagsøgte var ansat til at rengøre og klargøre pumpeudstyret på kajen samt betjene pumpen under losning på Strandby havn,
- at: sagsøger kun havde været ansat hos sagsøgte i kort tid forinden arbejdsulykken,
- at: sagsøger var alene om at betjene pumpen på kajen på skadestidspunktet, og der dermed ikke blev ført tilsyn i form af fysisk tilstedeværelse af indehaveren eller repræsentanter for denne,
- at: sagsøger i forbindelse med sit arbejde den 4. august 2014 pådrog sig en alvorlig personskade i form af anoksisk hjerneskade, der har medført, at sagsøger lider af taleforstyrrelser, spiseproblemer, ataksi og epilepsi. Han har behov for hjælp til daglige aktiviteter, da funktionsevnen i venstre side af kroppen er kraftigt nedsat.
- at: Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt arbejdsulykken som en arbejds-skade og udbetalt godtgørelse for et foreløbigt sikkert varigt mén på 30 % samt erstatning for kørselsudgifter til Neurohospitalet,
- at: der af Arbejdstilsynets besøgsrapport fremgår, at der ikke var udstyr på arbejdspladsen, for eksempel luftforsynet åndedrætsværn til brug for adgang til lastrum under losning,
- at: sagsøgtes holdning er, at sagsøger kun skulle arbejde på kajen, og af den grund ikke havde instrueret sagsøger i eller oplyst sagsøger om de risici, der kunne forekomme i lastrummet under losning,
- at: Arbejdstilsynet på trods heraf påbød sagsøgte et straks påbud til at sikre, at faren for kvælning var effektivt forebygget,
- at: sagsøgte har efterkommet strakspåbuddet ved, at alle ansatte bærer H2S målere og er blevet gjort opmærksomme på, at de ikke må gå i lasten,
- at: sagsøgte burde have gjort foranstaltninger for at undgå en sådan skade i forhold til sagsøger,
- at: sagsøgte ved instruktion af sagsøger og forsyning med måler i forhold til udvikling af giftige dampe samt adgang til åndedrætsværn kunne have forhindret ulykken og dermed sagsøgers personskade,
- at: sagsøger kun havde været ansat i kort tid, hvorfor sagsøgte skulle have sørget for, at sagsøger havde modtaget instruktion om, at der kunne

- udvikles giftige dampe på fiskekuttere, eller hvordan han skulle forholde sig i den givne situation,
- at: sagsøgte dermed ikke har opfyldt sin direkte forpligtigelse til at sikre arbejdspladsen,
 - at: der ifaldes erstatningsansvar, hvis arbejdsgiver ikke har udvist den nødvendige agtpågivenhed, og hvor kravene hertil skærpes, når der er tale om erhvervsmæssig virksomhed,
 - at: arbejdet ikke var planlagt sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, da sagsøger ikke var blevet informeret om risiciene i lasten ved losning eller havde adgang til luftforsynet åndedrætsværn,
 - at: sagsøgte har en vidtgående pligt til at sikre sine ansatte, herunder sagsøger, mod risici for skader ved arbejdet, og at sagsøger skal ifalde ansvar, selv om mere specifikke forskrifter ikke er blevet overtrådt,
 - at: sagsøgte derfor er erstatningsansvarlig for sagsøgers personskade,
 - at: sagsøgte grundet erstatningsansvaret skal betale godtgørelse for svie og smerte og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til sagsøger samt betale differencekrav, når erhvervsevnetab gøres endeligt op,
 - at: der ikke foreligger egen skyld eller accept af risiko fra sagsøger, da denne netop var uvidende om de risici, der kan forekomme i lasten i form af udviklingen af giftige gasser ved losning af industrifisk."

Sagsøgte har til støtte for den nedlagte påstand gjort gældende:

at sagsøgte ikke har handlet ansvarspådragende i forbindelse med sagsøgers tilskadekomst.

Således var sagsøger alene ansat til at betjene en pumpe fra kajkanten og havde intet at gøre nede på de fiskekuttere, hvis lastrum skulle tømmes for fisk. Sagsøger var instrueret herom.

Sagsøgers opgave med at betjene pumpen er for denne type fiskeri en simpel og ufarlig opgave, som ikke forudsætter særlige egenskaber i form af uddannelse. Arbejdsopgaven kan udføres på baggrund af en enkel instruktion og fordrer ikke noget tilsyn.

Det gøres gældende at påbuddet fra Arbejdstilsynet er uden betydning for sagen, både fordi sagsøger ikke havde noget at gøre på skibssiden, men også fordi den H25 måler som sagsøgte efterfølgende har forsynet pumpemanden med ikke ville have gjort nogen forskel i sagen. Der er med andre ord ikke årsagssammenhæng mellem påbud og ulykken.

Det gøres gældende at sagsøgers handling ikke er noget sagsøgte kunne have forhindret ved instruktion og at der er tale om en i forhold til sagsøgte abnorm handling.

Til støtte for den subsidiære påstand, gøres det gældende at sagsøger har udvist erstatningsrelevant egen skyld, al den stund at sagsøger inden sagsøger begav sig ned i lastrummet på kutteren, visuelt kunne konstatere at de to

fiskere lå livløse i lastrummet og at derfor måtte være forbundet med stor fare at begive sig ned i lastrummet."

Rettens begrundelse og afgørelse

Ved sagens afgørelse lægges det til grund, at **Part 1** den 4. august 2014 var ansat hos **Part A ApS**, og at han i den anledning arbejdede på havnen i Strandby. Hans opgave var på kajen at betjene den pumpe, der skulle anvendes til opløsning af fangsten fra **Kutteren**. Lasten var købt af **Part A ApS**, og det var aftalt, at fiskerne ombord selv skulle stå for den del af arbejdet, der skulle foregå om bord, og at **Virksomheden**, der den dag var repræsenteret ved **V2**, skulle forestå transporten på land. **Part 1** var på daværende tidspunkt 24 år, havde en uddannelsesaftale med Danish Crown, og som bijob havde han i 4 uger inden ulykken arbejdet som pumpemand for **Part A ApS**.

Parterne er enige om, at retten ved sagens afgørelse kan lægge til grund, at **Part 1** ikke havde modtaget anden instruktion end den, der var nødvendig for betjening af pumpen på land. Arbejdsfunktionen skulle foregå på land, og pumpen havde en slange, som **Part 1** skulle aflevere til fiskerne ombord, således at de derfra kunne medvirke til, at lasten blev suget op i lastbilen. Det lægges til grund, at **Part 1** ikke havde et forudgående kendskab til hverken arbejdet med pumpen, løsningsopgaver eller det almenne arbejdsmiljø i en havn.

Part 1 kom til skade, da han sprang ned i lasten på fiskekutteren i den hensigt at komme de nødstedte fiskere til undsætning. Det lægges til grund, at skaden skyldes forgiftning med svovlbrinte og ammoniak, som medførte iltmangel til hjernen. Ulykken er af Arbejdsskadestyrelsen godkendt som en arbejdsskade.

Arbejdstilsynet meddelte **Part A ApS** et strakspåbud efter ulykken, jf. bilag 5. Det fremgår, at **Part A ApS** efterkom påbuddet ved at påbyde manden på kajen at bære en H₂S måler og "igen" gjort opmærksom på, at vedkommende ikke må gå i lasten.

Part 1 har forklaret, at han ikke havde fået at vide, at han ikke måtte gå ombord. Retten lægger efter parternes fælles oplysning om, at **Part 1** alene er instrueret i betjening af pumpen til grund, at **Part 1** ikke er instrueret om, hvilke farer, der kunne være forbundet med at færdes på kutteren. Det kan ikke efter bevisførelsen lægges til grund, at han var blevet pålagt ikke at gå ombord på båden. Da den arbejdsopgave, **Part 1** skulle udføre på kajen, havde sammenhæng med fiskernes arbejde på båden, der ved at slangen skulle overføres til båden, finder retten ikke at kunne udelukke, at der under arbejdets udførelse ville kunne opstå en situation, hvor det for en pumpemand, herunder **Part 1**, ville forekomme naturligt at gå

ombord på kutteren i forbindelse med udførelsen af arbejdet med pumpen, herunder hvis fiskerne på kutteren udtalte, at der var problemer med pumpen. Retten finder, at det er påregneligt for en arbejdsgiver.

Det påhviler arbejdsgiveren at instruere arbejdstageren således, at arbejdet kan udføres sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarligt. Retten finder, at denne instruktionsforpligtelse rækker videre end til den helt konkrete arbejdsopgave med betjening af pumpen på kaj siden. Retten finder, at det påhviler **Part A ApS** også mere generelt at instruere **Part 1** om de risici, der kunne være forbundet med at gå ombord i kutterene. Dette gælder også, selvom direktør **Vidne 1** har forklaret, at der var tale om fiskeri på daglig basis i havnen i Strandby, og at han aldrig tidligere havde oplevet, at der var gamle fisk i lasten med den virkning, at der ville kunne udvikles gasser og opstå fare for mennesker. Det bemærkes herved, at **Part A ApS** var en erfaren virksomhed, der sad inde både med uddannelse og udstyr og således var bekendt med, at der skulle en særlig uddannelse til, hvis man skulle være beskæftiget som lastoptager.

Da **Part 1** ikke har fået en sådan instruktion, finder retten, at **Part A ApS** har handlet ansvarspådragende og derfor som udgangspunkt er erstatningsansvarlig for følgerne af arbejdsulykken. Det bemærkes herved også, at Arbejdstilsynets strakspåbud efter sit indhold tjener det formål at også pumpemanden får kendskab til den eksisterende kvælningsrisiko, og at udleveringen af en H2S måler også til pumpemanden er med til at skærpe dennes agtpågivenhed ved ophold på havneområdet.

Spørgsmålet er herefter, om erstatningen skal nedsættes eller bortfalde, fordi **Part 1** har udvist egen skyld. Ved vurderingen heraf lægges det til grund, at **Part 1** var klar over, at der var opstået en alvorlig nødsituation for en fisker i lasten, idet den anden fisker, **P3**, der stod på dækket bad **Part 1** skaffe hjælp. **Part 1** var bekendt med, at også den anden fisker var i fare, da han kom tilbage til kutteren efter at have kontaktet **V2** vedrørende rekvirering af hjælp. **Part 1** har forklaret, at han kun lidt husker, hvad der skete herefter.

V2 har forklaret, at han stod sammen med **Part 1** på kajen og i lasten kunne se 2 regnfrakker, idet kun ryggen af de 2 personer var synlig, og at de lå med ansigtet nedad. **V2** har forklaret, at han sagde til **Part 1**, at de ikke skulle derned, og at **Part 1** var hoppet derned, inden han næsten blev færdig med sætningen. **V2** har også forklaret, at han på daværende tidspunkt havde været ansat i **Virksomheden** i 6 år, og at han af sin arbejdsgiver i forbindelse med rengøring af tanke på Hirtshals havn var instrueret om, at man ikke skulle gå ind, før man var sikker på, at der var ilt, og at hans mavefornemmelse derfor sagde ham, at der var noget helt galt i lastrummet på kutteren. **Part 1**, der ikke havde en sådan viden eller erfaring med arbejdsområdet, har forklaret, at han ikke havde hørt om, at der kunne udvikles gasser i kutterens lastrum, og at han

ikke tænkte over, hvad der kunne være gået galt for fiskerne, før han hoppede i med henblik på at komme dem til undsætning.

Det må derfor lægges til grund, at **Part 1** ikke havde det samme vurderingsgrundlag som **V2** i relation til at bedømme farligheden af situationen. Herefter, og da **Part 1's** manglende grundlag for at bedømme sin handling farlighed også skal ses i lyset af, at **Part A ApS** har tilsidesat sin instruktionsforpligtelse, finder retten ud fra en samlet bedømmelse af sagens oplysninger ikke grundlag for at statuere, at erstatningen skal nedsættes eller bortfalde som følge af egen skyld hos **Part 1**.

Parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse af **Part 1's** påstand, der herefter tages til følge, som nedenfor anført.

Part 1 har fri proces uden retshjælpsdækning.

Under hensyn til sagens udfald og de nedlagte påstande, skal **Part A ApS** betale sagens omkostninger til statskassen med 58.420 kr. Heraf udgør udgiften til advokatbistand 54.000 kr. , der indeholder moms, og 4.420 kr. udgør retsafgift og berammelsesafgift.

Thi kendes for ret:

Part A ApS tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig for den skade **Part 1** pådrog sig den 4. august 2014 og skal inden 14 dage til **Part 1** betale 355.433,96 kr. med rente af 234.014,91 kr. fra 14. juli 2016 til betaling sker, og af 121.419,05 kr. fra den 24. juni 2017 til betaling sker efter erstatningsansvarslovens § 16.

Inden 14 dage skal **Part A ApS** betale sagens omkostninger med 58.420 kr. til statskassen.

Dommer